

De hoofdbedekking van de vrouw

'En iedere vrouw die bidt of profeteert met ongedekt hoofd, onteert haar hoofd; want het is één en hetzelfde, alsof zij geschoren was' (1 Korinthe 11:5).

'Oordeelt zelf: is het betamelijk dat een vrouw ongedekt tot God bidt?' (1 Korinthe 11:13).

Vraag: Zijn bovenstaande verzen alleen van toepassing op de samenkomsten van de gemeente (vergadering) of zijn ze algemeen bedoeld?

Antwoord: In deze verzen gaat het niet over de samenkomsten van de gemeente, maar over het geval dat zusters hardop bidden of profeteren. De apostel Paulus begint pas in 1 Korinthe 11:17 over het samenkomen van de gemeente te spreken en in verbinding daarmee zegt hij in 1 Korinthe 14:34 uitdrukkelijk: 'Laten uw vrouwen zwijgen in de gemeenten; want het is hun niet vergund te spreken, maar onderworpen te zijn, zoals ook de wet zegt. En als zij iets willen leren, laten zij thuis hun eigen mannen vragen; want het is schandelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente'. En de apostel voegt eraan toe, dat wat hij schrijft een gebod van de Heer is. In de samenkomsten van de vergadering mogen zusters dus niet hardop bidden of spreken of zelfs maar vragen stellen.

In 1 Timotheüs 2:8-15 wordt gezegd dat de mannen in elke plaats - dus overal - moeten bidden, maar ze moeten heilige handen opheffen. De vrouwen mogen dat niet, maar die moeten zichzelf in een stemmig gewaad of in stemmige kleding versieren met schaamte en ingetogenheid. Zij moeten zich laten leren in stilheid, in alle onderdanigheid, en mogen zelf absoluut niet leren en evenmin over de man heersen. Ze moeten in stilheid zijn, schrijft de apostel nog eens. Dat slaat dus niet alleen op de samenkomsten, maar is algemeen waar, voor alle gevallen en in alle omstandigheden.

In 1 Korinthe 10 : 31 staat dat alles wat we doen 'tot eer van God' moet zijn. In verband daarmee wijst de apostel, geïnspireerd door de Heilige Geest, in Korinthe 11:3 op de orde die God in de schepping heeft ingesteld en die wij dus ook moeten handhaven als we niet het gezag van God verwerpen en daardoor God niet eren, maar onteren. De volgorde van Boven naar beneden is: God, Christus (dus als Mens), de man, de vrouw.

De man is (het) hoofd van (de) vrouw. Ik heb de lidwoorden voor 'hoofd' en 'vrouw' tussen haakjes gezet, want in het Grieks staan ze er niet - wel voor 'man'. Dat geeft aan dat zowel 'hoofd' als 'vrouw' karakteristiek is en niet op een bepaalde vrouw slaat, maar op elke vrouw. Dus het betekent hier niet dat een getrouwde man het hoofd van zijn eigen vrouw is, maar net als in Efeze 5:23 dat het 'soort' man het hoofd is van het 'soort' vrouw.

In de verzen 24 en 33 van Efeze 5 wordt daaruit door de Heilige Geest de conclusie getrokken, dat de vrouw aan haar eigen man onderdanig moet zijn en ontzag moet hebben voor haar man.

In 1 Korinthe 11 is de conclusie, dat de vrouw altijd haar plaats onder de man moet innemen, zoals de man altijd zijn plaats onder Christus moet innemen. Als een vrouw dus iets doet dat de schijn wekt dat zij leiding wil geven en dus de plaats van een man inneemt

(en dat doet ze als ze hardop bidt waar anderen bij zijn, of als ze profeteert - aan anderen meedeelt wat God haar gegeven heeft), moet zij haar hoofd dekken; ze moet dan een macht op haar hoofd zetten (dat is een teken dat zij onder het gezag van een ander staat - hier de man). Daarmee zegt ze dan, dat het haar bedoeling niet is, haar plaats als vrouw te verlaten, maar dat ze dit alleen maar schijnbaar doet, omdat de omstandigheden haar daartoe noodzaken.

Maar hieruit volgt al, dat een vrouw niet hardop zal bidden, dus niet zoals men dat noemt 'zal voorgaan in het gebed' als er een man bij is. Ze zal dat alleen doen als ze alleen met vrouwen of kinderen is, en er dus geen man is die het kan doen. Het is duidelijk dat het over openlijk optreden gaat.

In Christus is noch man, noch vrouw (Gal. 3:28). Het persoonlijke gebed in de binnenkamer staat er dus helemaal buiten. 1 Korinthe 11:1-16 spreekt dus niet rechtstreeks over de samenkomsten van de gemeente. Het geeft alleen de beginselen aan.

Maar waar er in die samenkomsten verder geen verschil te zien is tussen dat wat de meeste broeders doen en wat de zusters doen, is er dus alle aanleiding dat de zusters in hun hoofdbedekking aangeven, dat ze de hun door God gegeven plaats willen innemen. In de eredienst zijn er normaal maar enkele broeders die door de Heilige Geest gebruikt worden om als mond van de vergadering hardop te danken en te aanbidden of een lied op te geven. In de zogenaamde 'dienst van het Woord' zijn het er nog veel minder. Al de andere broeders doen niets meer dan de zusters: meezingen, amen zeggen, in stilte danken, openlijk eten van het brood en drinken van de wijn, luisteren naar wat de broeder zegt die door de Heilige Geest gebruikt wordt. En het geestelijk besef van alle openlijk getuigenis in Gods gemeenten, ondersteund en geleid door de apostelen die hemelse wijsheid ontvangen hadden om alles te regelen, heeft aangevoeld en geweten dat de vrouwen zich moesten bedekken in de Gemeente. Dat bewijst ook de in alle kerken bestaande traditie hierin uit tijden toen er nog meer onderdanigheid aan het Woord van God was (de letterlijke vertaling van het woord 'inzettingen' in vers 2 is 'traditie').

En het is geen kleinigheid het gewone gebruik in de nieuwtestamentische gemeenten te verstoren zoals die was gevormd en bepaald door de wijsheid van de apostelen. De apostel legt daarop grote morele nadruk. Het is geen geweten en het is evenmin geestelijk, maar alleen vleeselijke lust om het anders te doen of te zeggen dan vanouds bepaald was; zo'n houding is uiteindelijk alleen maar ijdelheid.

1 Korinthe 11 : 16 zegt niet dat de apostel en de Gemeenten van God geen gewoonte van twisten hebben, maar dat ze niet de gewoonte hebben dat vrouwen zich niet bedekken en/of hun haar afsnijden. En dat beginsel is dus algemeen toepasselijk. Een gevoelig geweten zal daarom overal de aanwijzingen van Gods Woord in dit hoofdstuk opvolgen waar het gevaar bestaat dat de indruk gewekt wordt dat er geen onderscheid is in de positie van man en vrouw. En zo'n geweten zal dit liever te gauw doen dan het nalaten, als de mogelijkheid er is dat de Heer het anders ziet.

H.L. Heijkoop

Ook verkrijgbaar als flyer bij www.uhwdw.nl.